

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. juna 2016 godine
Br. ref.:RK958/16

REŠENJA O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI136/15

Podnositeljka

Feride Rexhepi

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude AC-I.-14-0311-A001 Žalbenog veća
Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na
Kosovsku agenciju za privatizaciju od 15. jula 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Feride Rexhepi, iz Prištine (u daljem tekstu: podnositeljka), koju zastupa g. Musli Abazi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnositeljka traži ocenu ustavnosti presude AC-I.-14-0311-A001 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće) od 15. jula 2015. godine.
3. Osporena odluka je podnositeljki uručena 13. oktobra 2015. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom je, po navodima podnositeljke, došlo do povrede članova 3. [Jednakost pred Zakonom], 22. [Direktna Primena Mađunarodnih Sporazuma I Institucija] i 24. [Jednakost pred Zakonom] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121, (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 09. novembra 2015. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 08. decembra 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 18. januara 2016. godine, Sud je obavestio podnositeljku zahteva i Posebnu komoru Vrhovnog suda o registraciji zahteva.
9. Dana 17. maja 2016. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Suprug podnositeljke zahteva je bio u radnom odnosu kod DP „URATA/VOČAR“ (u daljem tekstu: DP) sve do svoje smrti 13. septembra 2006. godine.
11. Dana 02. maja 2007. godine, DP je privatizovano.
12. Dana 21. jula 2011. godine, Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KPA) je objavila konačni spisak radnika koji imaju pravo na 20% prihoda ostvarenih iz privatizacije DP. Na tom spisku se nije nalazilo ime podnositeljke zahteva u svojstvu pravnog naslednika pokojnog supruga.

13. Dana 8. decembra 2011. godine, podnositeljka zahteva je podnela žalbu Specijalnom veću Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: Specijalno veće).
14. Dana 10. septembra 2014. godine, Specijalno veće (presudom SCEL-11-0045-C54) odbacuje kao neprihvatljivu žalbu podnositeljke.
15. Podnositeljka je podnela žalbu Žalbenom veću.
16. Dana 15. jula 2015. godine, Žalbeno veće (presudom AC-I.-14-0311-A001) je odbilo kao neosnovanu žalbu podnositeljke, "zbog razloga što njen suprug je umro pre privatizacije DP i kao posledica toga nije bio deo radnika u vreme privatizacije, odnosno nije bio na platnom spisku ovog DP u vreme privatizacije."

Navodi podnosioca

17. Podnositeljka navodi "povredu njenih osnovnih prava (...) koja su garantovana članovima 3 [Jednakost pred Zakonom], 22 Direktna Primena Međunarodnih Sporazuma I Institucija] i 24 [Jednakost pred Zakonom] Ustava Republike Kosova i međunarodnim konvencijama o ljudskim pravima."
18. Podnositeljka tvrdi da, kao pravnom nasledniku prava nastalih iz radnog odnosa njenog pokojnog supruga, ona "ima pravo na 20 % od privatizacije preduzeća gde su radili 30 godina bez prekida".

Ocena prihvatljivosti zahteva

19. Sud prvo ispituje da li je žalba ispunila uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
20. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. stav 7. Ustava koji propisuje:

"Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom."

21. Sud se takođe poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori."

22. Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36 (1) d) i (2) b) Poslovníka, koje predviđa:

(1) "Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan."

(2) „Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava“.

23. Sud primećuje da je podnositeljka svoju ustavnu žalbu izgradila na navodima o povredi prava na jednakost pred zakonom.
24. Štaviše, Sud primećuje da podnositeljka zahteva nije pružila nikakvo proceduralno ili materijalno obrazloženje u svom zahtevu. Ona samo pominje članove Ustava vezane za jednakost pred zakonom i direktnu primenu međunarodnih instrumenata i sporazuma, bez daljih objašnjenja o tome kako i zašto je došlo do navodne povrede.
25. Sud napominje da se podnositeljka zahteva ne slaže sa ishodom slučaja, ali njeno neslaganje joj ne daje za pravo da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi Ustava (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine). Sud ponavlja da nije njegov zadatak po Ustavu da deuje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova.
26. Shodno tome, Sud zapaža da je Žalbeno veće odbacilo kao neosnovanu žalbu podnositeljke, jer je njen suprug preminuo pre privatizacije DP i nije bio na platnom spisku radnika DP u vreme privatizacije. Kao posledica toga, preminuli suprug nije bio deo radnika u vreme privatizacije. Shodno tome, ona ne može da se nađe na listi kvalifikovanih radnika.
27. Zapravo, Sud ceni da je Žalbeno veće dalo jasno obrazloženje i precizne zaključke na osnovu činjeničnog stanja koje je utvrđeno u sudskom postupku. Sa druge strane, podnositeljka nije objasnila kako i zašto su njena prava povređena presudom Žalbenog veća koje je zaključilo da njen preminuli suprug ne može biti na na listi kvalifikovanih radnika.
28. Sud smatra da podnositeljka nije potkrepila svoje tvrdnje, niti je podnela bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih Ustavom (vidi: slučaj br. KI19/14 i KI21/14, podnosilac *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, Ustavni sud Republike Kosovo, ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova, CA. br. 2129/2013, od 5. decembra 2013. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 1947/2013 od 5. decembra 2013. godine).
29. Štaviše, Sud smatra da u sprovedenom postupku ništa ne upućuje na to da su postupci pred redovnim sudovima bili nepravedni ili proizvoljni, ili da su podnositeljki povređena prava ili slobode garantovane Ustavom. Stoga, pozivanje na povredu Ustava, Sud nalazi neosnovanim.
30. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113. 1 i 7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, na zasedanju održanom 17. maja 2016. godine je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi